

650902 กษัตริย์คือจิตประชาชนคือกายของประเทศ พุทธศาสนาตามภูมิ บ้านราชฯ
<https://www.boonniyom.net/51882.html>

ดาวโหลดเอกสารที่

https://docs.google.com/document/d/1bZjEfSsKPSPATfunmGwkDAqo7I_8SXG6Cs187yYeo9g/edit?usp=sharing

ดาวโหลดเสียงที่

<https://drive.google.com/file/d/19ZUhHTyzc8q0ps3xScCsI2X91R2ec7gu/view?usp=sharing>

ดูวิดีโอได้ที่ <https://youtu.be/sKtkmAtkO4k>

และ <https://fb.watch/fhJjMVckwf/>

สมณะเดินดิน... วันนี้วันศุกร์ที่ 2 กันยายน 2565 ที่บรรราชธานีอโศก ผ่านไปครึ่งพรรษาแล้วเวลารวดเร็ว สถานการณ์โควิดก็ยังประมาทไม่ได้ อเมริกามีคนป่วย Long covid 2-4 ล้านคน และไม่รู้จะรักษากันอย่างไรด้วย เปรียบเทียบกับที่จีนใช้นโยบาย Zero covid ปิดเมืองกันไปเลยถ้าหากมีคนติดเชื้อ ส่วนประเทศไทยก็ดีขึ้นเรื่อยๆ มียอดตายจาก covid ลดลงเรื่อยๆ บ้านราชฯเรา ผู้ใหญ่บ้านก็ติด ประธานอสม.ก็ติด ขึ้นอยู่กับสุขภาพของแต่ละคนด้วย ช่วงนี้พายุจะเข้าฝนจะตก ดูแลสุขภาพกันให้ดีก็แล้วกัน

พ่อกุรูว่า... **(พ่อกุรูไอดัดดอกด้วย)** ตอนนี้รู้สึกว้า ซ้ำเศร้ายิ่งในตัว มันเอาแรง วันนี้เสลดออกมาเยอะ แถมตัวเองก็ดล้นตัวเองด้วย เจ็บระบบ แต่จวนจะหายแล้ว ตามเรื่องของขันธมาร

SMS วันที่ 31 ส.ค.- 1 ก.ย. 2565

_แหว่ อำนาจ · ภาษาท่านด่วนดีสื่อสภาวะชัดเจน กราบสาธุค่ะ

_แก้วตะวัน พวงบุบผา · กราบนมัสการท่านสมณะ ท่านสีกขมาด้วยความเคารพอย่างสูงค่ะ...ทักษิณเหมือนเป็นคนถูกสาปเพราะพอกพูนด้วยอวิชชา ยิ่งอายุมาก แรงริษยาอาฆาตเพิ่มทวีคูณ นี่แหละคนชั่วเหี้ยวว่าใครๆ แต่กลับเหมือนประจานตัวเอง ได้ฟังท่านฟ้าไท ท่านด่วนดีและท่านกล้าข้ามผืนลงรายละเอียดก็ทำให้เข้าใจความเป็นไปในสังคมที่มี กลโกง คนมีความทุกข์ยาก คนเลือกเกิดไม่ได้เป็นเพราะแรงกรรมจึงไปเกิดในถิ่นที่มักประสบภัย...กราบสาธุค่ะ

พ่อกุรูว่า...ศึกษาไป ค่อยๆรู้จักกรรม รู้จักวิบาก มีรายละเอียดขึ้น แต่ละคนมีกรรม เป็นเจ้าเรือน กรรมเป็นของตนใครทำเป็นอันทำ จะบอกว่า ฉันทำแล้วฉันไม่เอาไม่ใช่ของฉัน ไม่ได้ มันต้องเป็นของคนทำ แล้วก็สั่งสมเป็นวิบากมาออกฤทธิ์ กว่าจะมาออกฤทธิ์ ขออภัยอาตมาขอเรียกคุณทักษิณว่า เป็นอาชญากร กว่าจะมาเป็นอาชญากรอย่างคุณทักษิณได้ มันซับซ้อน เป็นอาชญากรชนิดลอยตัว มีอำนาจมีอิทธิพล ประเทศไทยก็ใจดี ไม่ไปตามจับมา

จัดการ ปล่อยเขาลอยตัวเขาก็เดินไป ใจดี มันก็เลยยิ่งซับซ้อน เขาก็ยิ่งหลงตัวซับซ้อนไปใหญ่เลย มันก็ไม่ว่าจะทำอย่างไร เพราะว่ากรรมวิบากเป็นเรื่องซับซ้อน เป็นสภาพหมุนรอบเชิงซ้อนที่ละเอียด ซับซ้อนลึกซึ้งไปในทางอริยชา มันก็จะยิ่งอริยชาซับซ้อน หนาแน่นหนักขึ้น ไปเรื่อยๆ ถ้ามาทางวิชามันก็จะบางซับซ้อน มีสภาพก้าวหน้า มีอัตราการก้าวหน้าที่เป็นปฏิกาดทวีเพิ่มขึ้นได้เหมือนกัน เป็นความจริงที่ต้องศึกษาให้ดีๆ

สื่อธรรมะพ่อครู ตอน เคารพในสังขารที่ควรเคารพ

— คอยใคร · กราบเคารพพ่อครูครับ วันนี้ฟังรายการย้อนอดีตชาวอโศก พ่อครูเทศน์เมื่อปี 35 มีช่วงหนึ่งมีคำถามว่าคิดอย่างไรกับพระพยอมที่เทศน์ช่วงนั้น พ่อครูตอบขึ้นชมพระพยอมว่าเทศน์ดี ผมจึงอยากถามพ่อครูว่าแล้วมา ณ วันนี้พ่อครูยังขึ้นชมพระพยอมอยู่หรือไม่ครับ ถ้าขึ้นหรือไม่ขึ้น เพราะเหตุผลอะไรครับ กราบขอคำตอบกับพระรูปนี้ด้วยครับว่า ผมควรเคารพอยู่หรือไม่เพราะวัดอยู่ใกล้บ้านผมครับ กราบขอบพระคุณพ่อครูครับ

พ่อครูว่า...อาตมาก็คงไม่ขอระบุลงไปว่า พระพยอมเจริญขึ้นหรือเสื่อมลง มันอยู่ที่ตัวคุณ ถ้าคุณเกิดปัญญาเห็นจุดบกพร่อง ตามที่คุณเห็นจริงๆด้วยจริงใจ ว่าพฤติกรรมอย่างนี้ไม่ดี มันเป็นสังขารที่คุณเองเห็น คุณก็เลือก ถ้าเห็นสังขารที่ไปในเชิงดีมันมีมาก ก็เคารพกันมากได้ แต่เห็นเชิงไม่ดีมันมีมาก ก็ไม่เคารพ มันก็เป็นธรรมชาติธรรมดา เพราะฉะนั้นอยู่ที่คุณจะต้องตัดสินใจเองไม่ใช่ให้อาตมาไปเลือกไปตัดสินใจให้อาตมาไปเลือกไปตัดสินใจไม่ได้

เพราะ 1. ตัวคุณ 2. เหตุปัจจัยที่คุณได้ประสบ คุณอยู่บ้านใกล้วัดพระพยอมด้วย อาตมาอยู่ห่างไม่ได้พบเห็นพฤติกรรมท่านเท่าไร เพราะฉะนั้นจะมีข้อมูลเยอะแยะเท่าคุณไม่ได้หรอก คุณต้องตัดสินใจเอง อาตมาขออภัยที่ตัดสินใจให้คุณไม่ได้ เพราะมันไม่อยู่ในภาวะที่อาตมาจะตัดสินใจ ศึกษากันไป เปรียบเทียบแล้วคุณก็เลือกเฟ้นเอา

ที่จริงเวลาคนเราก็มัวไม่มากเท่าไรหรอก บางสิ่งบางอย่างที่เราไม่น่าจะไปต้องเสียเวลาแล้วก็ตัดเสียบ้าง เอาสิ่งที่น่าสนใจน่าจะให้เวลามากๆอันนี้ ก็ควรเอาเวลามาให้ ไขว่ไขว่ นี่ก็เป็นคำแนะนำสุดท้าย

สื่อธรรมะพ่อครู ตอน ปฏิบัติจนรู้สึก สุข-ทุกข์ เป็นอารมณ์ที่ไม่ต่างกัน

— เสน่ห์ นอกกระโทก · กราบนมัสการพ่อท่าน ลูกมีความสุขมากที่สุดในโลก ยกตัวอย่างเรื่องของความทุกข์กับความสุ้นนั้นมีความหมาย ต่างกันคือ ความทุกข์นั้นเกิดที่จิต เพราะเห็นผิดเมื่อผัสสะ ความทุกข์จะไม่โผล่ ถ้าไม่โง่เมื่อผัสสะ ความทุกข์เกิดไม่ได้ ถ้าเข้าใจเรื่อง ผัสสะ แตกต่างกันคือ การเห็นผิดทำให้เกิดทุกข์ การเข้าใจทำให้สุข เหมือนหัวข้อที่ท่านบรรยายมา วันนี้ลูกเข้าใจทุกอย่างว่า 2 สิ่งนี้หมายความว่าความทุกข์ก็คือเห็นผิดและความสุ้นนั้นคือความเข้าใจ ลูกขอกราบอนุโมทนาสาธุกับพ่อครูด้วยเจ้าคะ สาธุ สาธุ สาธุ ค่ะ

พ่อครูว่า... ก็ดี เข้าใจก็ดีแล้วเพราะว่ามันก็เป็นภาวะ จริงๆแล้วคุณจะต้องอาศัย อารมณ์หรือความรู้สึกที่เรียกว่า คุณก็ค่อนข้างสบายใจ หรือพอใจ จะเรียกด้วยบัญญัติ ภาษาว่าอันนี้คือสุข ก็ยืนอยู่ตรงนี้ ถ้าทุกข์มันค่อนข้างไปทางไม่สบาย ค่อนข้างไปในทางลำบาก ก็อยู่ที่เราเอง เราจะต้องอ่าน อารมณ์ อันนี้แหละเป็นจุดสำคัญที่จะต้องเรียนรู้จริงๆเลย จนกระทั่งเราเห็นว่าสุขทุกข์นี้ มันไม่เห็นต่างกันอะไร เป็นแต่เพียงว่าอนุโลมปฎิโลม ในเหตุปัจจัยตามกาละ เทศะ

ฐานะใด เราก็อนุโลมไปเท่านั้นเอง จริงๆแล้วมันไม่ต่าง อะไรงัน ถ้าคุณเห็นตรงนั้นแล้ว สดท้าย มันก็ไม่มีอะไรขัดแย้ง

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน กษัตริย์คือจิตประชาชนคือกายของประเทศ

_สม.เทียนคำเพชร · กราบพ่อครูได้โปรดกรุณาขยายความของ ประโยคต่อไปนี้(มาจากหนังสือ "รวมคนจะมีธรรมะได้อย่างไร เล่ม๕" หน้า๓๖๓ บรรทัดที่ ๔ และที่ ๓ นับจากข้างล่าง)ที่ว่า "กษัตริย์" นั่นคือ "จิต" หรือ "วิญญาณ" ของสังคมประเทศ "ประชาชน" คือ "กาย" ของสังคมประเทศ

พ่อครูว่า... นั่นคือประชาธิปไตยไม่สมบูรณ์คืออย่างไร มาขยายความว่า ประชาธิปไตยจะสมบูรณ์อย่างไร ประเด็นที่จะขยายนี้ เพราะ

1. ไม่ครบความเป็น เทว ที่หมายถึงภาวะ 2 เช่น ต้องมีกายกับจิต หรือมีรูปกับนาม หรือมีชีวิตกับจิตใจ ต้องมีคู่
2. แสดงถึงความมีความเป็นคน
3. ยังไม่มีศาสตร์หรือความรู้เรื่องจิตนิยามครบถ้วนบริบูรณ์

ข้อที่ 1 ไม่ครบความเป็น เทว คือ กายนอกภายใน กาย จิต รูปนาม อย่างนี้เป็นต้น วัตถุกับจิตอย่างนี้ก็ได้ ถ้า 2 อย่างในมหาจักรวาลนี้ มีอะไรขึ้นมา 2 อย่าง ต่างกันทั้งนั้น ใครจะเห็นความแตกต่างที่ละเอียดลออได้มากเท่านั้น คนนั้นก็คือ คนที่มีภาวะจิต มี ธรรมวิสัยสัมโพชฌงค์ เรียนรู้ภิกายตนะได้เก่งได้มากขึ้น นั่นก็เป็นไปตามภูมิ เป็นไปตามธรรม ของผู้ที่มีสูงเอง ซึ่งไม่ใช่เองหรือกตอดศึกษาต้องฝึกฝน นั่นก็คือภาวะ 2

ข้อที่ 2 ก็มีลักษณะที่แยก กายกับจิตก็ดี รูปกับนามก็ Vดี ชีวิตกับจิตใจก็ดี หรือที่เอามาถาม กษัตริย์กับประชาชนก็ดี

อาตมาขยายความว่า กษัตริย์เหมือนจิต ประชาชนเหมือนกาย

เพราะฉะนั้นถ้าไม่เข้าใจความเป็น 2 ที่มีคู่อย่างนี้ไป จะต้องอาศัยซึ่งกันและกันอย่างสำคัญมาก ก็ไม่เต็ม เป็นความไม่เต็มไปเหลือแต่ 1 นี่เป็นความไม่เต็ม เพราะฉะนั้น ประชาธิปไตยที่ไม่มีความบริบูรณ์ สมบูรณ์ 2 อย่าง ที่อาตมากล่าว เป็นประชาธิปไตยที่พิการขาดเดียว ไม่ใช่ประชาธิปไตย 2 ขาอย่างที่อาตมา ใช้ศัพท์ คำว่า 2 ขากับขาดเดียว

เพราะประชาธิปไตยที่ไม่มีการสืบทอดกันทางตระกูลของนามธรรมที่เป็นวิญญาณ

ที่ใช้คำว่า "ตระกูลของนามธรรมที่เป็นวิญญาณ" คือ กษัตริย์จะสืบทอด เป็นประยูรวงศ์ สืบทอด แล้วจะต้องเรียนรู้ศึกษาฝึกฝนความเป็นเจ้า ที่จะต้องเตรียมตัว มีความรู้ในการจะบริหาร มีความรู้ในการจะอยู่กับประชาชนอย่างเป็นประชาธิปไตยหรือมีเมตตา หรือมีจิตวิญญาณที่เจริญสูงสุด มีทศพิธราชธรรม เป็นต้น

จะต้องมีคุณธรรมจริงๆ จึงจะเป็นความจริง สมบูรณ์แบบ เพราะฉะนั้นผู้ที่มีความจริงดังที่อาตมากล่าว โดยสังเขป มันจึงไม่ใช่เรื่องจับแพะชนแกะ ทำอย่างฟลุคๆ จับเอาชั่วคราว ไม่ใช่ ต้องเป็นเรื่องที่สืบสาวราวเรื่อง อาตมาใช้คำว่า อยู่มากับกฎมณเฑียรบาล ในประยูรวงศ์มีกฎมณเฑียรบาล ทุกองค์ต้องเตรียมตัว

อย่างในประเทศไทย เขาต้องให้ศึกษาทุกองค์เตรียมพร้อมและเขาก็ไล่ลำดับเอาไว้ ใครจะได้ขึ้นมาเป็นกษัตริย์ ใครจะเป็นคิง เป็นควีน เขาก็ไล่เรียงมาเป็นระบบ ส่วนของคนไทย ก็มีอีกระบบหนึ่ง

สรุปได้ว่า มันมีกฎ หลักเกณฑ์ และจะต้องฝึกฝนพระองค์ ฝึกฝนกาย วาจา ใจ จริงๆ ต้องมีสมรรถนะ มีความสามารถ มีความรู้ มีจิตวิญญาณสูงส่ง นี่เป็นข้อบังคับเลย พระเจ้าแผ่นดินจะต้องมีสิ่งที่ประเสริฐสุดยอด สรุปง่ายๆ จะต้องเป็นคนสูงสุดประเสริฐสุด เป็นที่น่าเคารพบูชายกย่อง ทำประโยชน์ให้แก่มวลมนุษยชาติจริงๆ

เหมือนในหลวง รัชกาลที่ 9 เป็นตัวอย่างที่สุดยอด ในยุคนี้หาประเทศไหนเทียบยาก พูดได้อย่างนั้นจริงๆเลย แล้วพระองค์ก็ทรงงานมาตั้ง 70 ปี มีหลักฐานข้อมูลให้ศึกษาได้ เอาใจใส่พระทัยในประชาชน ใช้ศัพท์อย่างชาวบ้านเรียกว่า รัชประชานิยมชั้นหนึ่ง ตามฐานะของพระองค์ ท่านก็ทรงได้อย่างเหมาะสมสมสารถี เหมาะสมทุกอย่างที่ควรจะทำ

สู่แดนธรรม... พ่อท่านได้พูดว่า ความเป็นจิตวิญญาณต้องมีการสืบทอดจากสันตติวงศ์ ทำให้ฝ่ายต่อต้านสถาบันบอกว่า อย่างนี้ไม่เป็นการสืบทอดอำนาจหรือ

พ่อครูว่า... ได้ เอาคำว่า อำนาจมาขยายความ เป็นการสืบทอดอำนาจ และอำนาจนี้เป็นธรรมาธิปไตย ไม่ใช่เป็นอำนาจที่มีอัตรา อำนาจที่เห็นแก่ตัว แต่เป็นอำนาจของธรรมาธิปไตย คำว่าอธิปไตยแปลว่าอำนาจ เป็นอำนาจโดยธรรม เป็นอำนาจที่เป็นธรรมะ ประเสริฐสูงส่ง โดยความเป็นจริงนะ ไม่ใช่เอาพูดแต่เพียงภาษา เท่านั้น แต่เป็นพฤติกรรมจริง จิตวิญญาณมีภูมิปัญญาจริง มีคุณธรรมคุณวิเศษที่เป็น โลกุตระธรรม ถึงขั้นไม่มีตัวตน ถึงขั้นรับใช้ประชาชน ถึงขั้นซื่อสัตย์ ถึงขั้นมีสมรรถนะ ความสามารถในการที่จะทำงานให้กับประชาชน นี่เป็นเนื้อแท้ของประชาธิปไตย

ถ้ามีคุณสมบัตินี้ สังคมนั้นดี สังคมนั้นสงบ สังคมนั้นอยู่เย็นเป็นสุข แน่นอน อย่างเมืองไทยเราที่สูงสุด อาตมาพูดนี้มาหมั่นใส่ ในโลกมีตั้ง 200 กว่าประเทศ

และพูดอย่างนี้ ที่บางประเทศเขายกให้ประเทศไทย อยู่ในระดับ top ten เหมือนกันนะ เป็นประชาธิปไตย หรือว่าที่มีความเจริญ เป็นประเทศเล็กไม่ใหญ่นัก แต่ก็ไม่เล็กนัก เล็กกว่านี้ยังมีอีกเยอะ เขาก็จัดอยู่ในระดับไม่ต่ำกว่า 10

แต่จริงๆแล้ว เขาไม่ได้รู้ละเอียดลออถึงโลกุตระที่แท้ ว่ามาจากต้นรากของจิตเป็นประธาน ว่ามีคุณสมบัติโลกุตระธรรม พระเจ้าแผ่นดินไทย ร.9 มีคุณสมบัติโลกุตระธรรมที่แท้ แต่เขาเข้าใจไม่ได้แต่เขาก็พอใจเขาก็ให้อยู่ เขาก็พอมองออก โลกียะ แต่ไม่สมบูรณ์แบบเหมือนโลกุตระที่สมบูรณ์แบบ

สู่แดนธรรม... พวกที่ต่อต้านกษัตริย์เขาจะยกย่องระบบประธานาธิบดี ที่พ่อท่านบอกว่าเอาใครมาก็ไม่รู้ เขาบอกว่า เป็นข้อดีที่ตัดทอนการสืบทอดอำนาจ 4 ปีจบไปแล้วก็เลือกตั้งใหม่

พ่อครูว่า... เพราะฉะนั้นคุณก็จะได้อำนาจจากใครก็ไม่รู้ พยายามหาวิธี แท้ก็ดึกต่างๆ สั่งสอนวิธีการที่จะมาเป็นใหญ่ คนนั้นก็มาเป็นอย่างที่เขาเป็น ซึ่งมันไม่มีคุณธรรม มันไม่มีการสืบทอดโดยสังขาร ไม่มีระบบระเบียบ ไม่มีกฎหมาย เที่ยรบาล ไม่มีวิธีการศึกษา ซึ่งจะต้องทรงประพุดอย่างนั้นจริงๆ จะต้องฝึกฝนอย่างนั้นมาจริงๆ เขาไม่มี จัปพะชนกะ เรียกว่า จัปพะมหาลง คือเดินถือถุงเงินมาหวานลงตรงนี้ แล้วก็ได้รับเลือกเป็นใหญ่ในที่นั้น นี่เขาเรียกว่าแดนมหาลง เอาเสาไฟฟ้ามาก็ได้ อย่างนี้เป็นต้น

อย่างที่ทักซิณว่า ตอนนั้นคนเปลวๆก็ได้ อย่างนั้น แต่แล้วอยู่ไม่ได้ นาน เพราะพวกเราก็เข้าไปประท้วง ไล่ไปจนทั้งตระกูลเลย ตอนนั้นเขาก็กังคังนอนอยู่ เขายังไม่เชื่อว่า เขาหมดอำนาจแล้ว เป็นไปไม่ได้ เขายังไม่เชื่อ เขาไม่รู้หรอกว่า อำนาจของประชาชน ความรู้ของประชาชน เขาตื่นหมดแล้ว เขาก็หลงในหมู่คนที่ป้อยอ ที่ลวงกระเปาะเขาอยู่เท่านั้นแหละ

และกิเลสของเขาที่เขายังไม่ยอมหยุด เขายังหวังลมๆแล้งๆว่าเขาจะได้ เพราะมันยังมีอะไรที่เป็นรูปเป็นรอย ตอนนั้นก็ฝากไว้ที่อุ้งอึ้ง แล้วก็ฝากไว้ที่คณะเพื่อไทยอะไรพวกนี้ เขาก็ยังว่าเขายังมีอิทธิพล มีอำนาจมีอะไรที่จะต้องได้

เขายังไม่ขาดใจตาย เขาจะเอาให้ได้ เพราะเขาบอกแล้วว่าเขาสะกดคำว่า แพ้ไม่เป็น เพราะฉะนั้น คนที่สะกดคำว่า แพ้ไม่เป็นนี่คือ คนที่โง่ไม่เสร็จโง่ Infinity โง่ eternity ตลอดกาลเลย เป็นอย่างนั้นจริงๆ อาตมาไม่ได้ใส่ความ

กลับมาขยายความที่สีกขมาตถามที่บอกว่า กษัตริย์นั้นคือจิตวิญญาณของสังคม ประเทศ ประชาชนคือกายของสังคมประเทศ ในหนังสือ อธิบายต่อว่า กาย คือภาวะ 2 ที่ขาดภายนอก และขาดภายในอันคือจิตวิญญาณ ไม่ได้ หมายความว่ากายต้องมีจิตวิญญาณทั้งภายนอกภายในต้องมีจิตวิญญาณทั้งนั้นขาดไม่ได้ ถ้าขึ้นขาดจิตวิญญาณ ก็มีแต่ร่าง

สมณะเดินดิน... เขาเปรียบเทียบว่าประชาธิปไตยทุกวันนี้เหมือนกับกับต้นจะพา ผู้โดยสารบินไป แต่กับต้นมาโม ว่าถ้านั่งเครื่องของผมบริการเต็มที่ จะได้นั่งชั้น 1 หมดทุกคน คนก็แหกกันไป โดยที่ไม่รู้ว่ากับต้นมีคุณสมบัติอย่างไร มีแต่คุยโม้ ว่าจะให้สิทธิพิเศษต่างๆ นานา เหมือนประชาธิปไตยยุคนี้เป็นแบบนี้

พอครว้า... มาเข้าสู่ ความละเอียดของคำว่า กาย กับ จิต

มันทำให้งตรงที่ คำว่า กาย มันยังมีความเข้าใจผิดตามที่เคยเชื่อ เคยถือ เคยยึดมา เก่าๆ ว่า กายนี้ มันคือหนึ่งเท่านั้น มันคือร่างกายนอกอย่างเดียว มันมาเป็นภาษาไทย สนิทสนมแล้วนะ คำว่ากาย ก็เลยงกกันอยู่

แต่ถ้าเข้าใจได้ว่า กาย นี้ ไม่ได้มีความเป็นหนึ่ง กายนี้เป็น คือองค์ประชุม ในพจนานุกรม ไทยบาลีแทบทุกอัน แปลว่า หมดหมู่มาก แปลว่าฝูง ไม่ได้แปลว่า 1 กายนี้มี 2 องค์ประชุมขึ้นไป หรือสังขารที่ปรุงแต่งร่วมกันจาก 2 ธาตุขึ้นไปโดยเฉพาะมีนามเป็นหลัก ซึ่งพระพุทธเจ้าก็จะลงไปเลยว่า ตถาคตเรียกกายนี้ว่า จิต มโน วิญญาณ

ขนาดในภาษาไทยมีพยานนะ คำว่า กาย ที่เข้าใจผิดๆถูกๆกันมา จนกระทั่งอาตมาเอามาพินเพื่อให้ถูกแท้ ในความเป็น 2 นี่แหละ ที่ไปเข้าใจว่าเป็น 1 มันผิด แค่นี้แหละ ถ้าเข้าใจอย่างนี้ได้ คุณก็จะเริ่มรู้แล้วว่า อ้อ..

ประชาธิปไตยเขาเดียว หมายความว่าไม่มีแต่ร่าง ไม่มีจิตวิญญาณ เพราะฉะนั้นเมื่อไม่มีจิตวิญญาณมันก็แข็งกระด้าง ไม่มีธาตุรู้ที่เป็นวิญญาณ โดยเฉพาะธาตุรู้ที่เป็นกุศล ที่เป็นธาตุประเสริฐ ที่เป็นความเมตตา ความเกื้อกูล ความช่วยเหลือ ความไม่เห็นแก่ตัว ความไม่มีตัวตน คุณไม่รู้เรื่องอะไร คุณไม่ได้ศึกษา

พวกประชาธิปไตยเขาเดียวไม่ได้ศึกษาหรอก แล้วเขาก็คังคังนอนและเขาก็เป็น ประชาธิปไตยเขาเดียวนี้ไปเถอะ อาตมาให้ 500 ปีอย่างมาก ความรู้มันจะรู้ทั่วแล้วยังทุกวันนี้ มันเจริญทางความรู้ แต่คนมันมีกิเลสมันเป็นไปไม่ได้เท่านั้นเอง แต่โลกุตรนี้จะเจริญขึ้นไปอีก จนกว่าจะหมดยุค หมดกับนี้ไป

มาสรุปอีกทีว่า กษัตริย์ คือวิญญาณ คือจิต ส่วนประชาชนคือ คน คนนั้นมีกาย มีจิต เพราะฉะนั้น กษัตริย์คือจิต กษัตริย์มีจิต จึงมีหนึ่งเดียวกันกับประชาชนคือมีจิตร่วมกัน แล้ว กษัตริย์ก็ต้องเข้าใจเรื่อง 2 อย่างคือ กายกับจิต แล้วก็ต้องพยายามจัดการให้เขามีชีวิตอยู่

คนที่ไม่มีความรู้ กายกับจิตเขาก็จะไม่สามัคคีกัน ไม่ลงกัน ก็ต้องพยายามให้เขาเข้าใจ ให้มันอยู่กันให้ได้ กายกับจิตนั้น อย่าแยกเป็น 2 เพราะแยกกันไปไม่ได้ กายกับจิตมันแยกกันไม่ได้ ภาวะรูปกับนาม หรือภาวะกาย จะแยกจิตกับร่างไม่ได้แยกภาวะ 2 ไม่ได้ แต่มาเป็น ภาวะ 1 หมายความว่าสมังคี หมายความว่า รวมตัวกันลง ประชุมลงเป็นหนึ่ง เอกสโม สรรณวันติ ธรรมทั้งสองเหล่านี้ รวมเป็นอันเดียวกันกับเวทนา โดยส่วนสอง (เทว ธมฺมา ทวเณน เวทนาย เอกสโมสสรณา ภวนติ ฯ) ล.10 ข.60 สน

มันก็ประชุมกันระหว่าง 2 คือจิตกับกาย คุณต้องมีกายกับจิตแล้วประชุมลงไป เพราะฉะนั้นกษัตริย์คือกายกับจิต กษัตริย์คือมีกายกับจิตมีความรู้เรื่องกายกับจิต แล้วก็ ประชาชนซัดๆก็คือ ประชาชนไม่มีความรู้เท่ากษัตริย์หรอก แต่กษัตริย์ต้องช่วยผู้ไม่รู้ เหมือน ลูกเหมือนหลาน เขาไม่รู้ก็ต้องช่วย

1. ให้เขารู้ 2. ให้เขาเข้าใจตัวจริงแล้วเขาก็ทำได้ เพราะฉะนั้นกษัตริย์จึงต้องทำงานหนักมาก โลกมันจะมีวิชามันจะไม่รู้เยอะ แต่กษัตริย์นี้จะต้องทำให้ได้ กษัตริย์ ร.9 นี้ทำได้ ที่ดีมาก ที่ดีมากก็เพราะเมืองไทยเป็นเมืองพุทธ มาตั้งแต่เกิดเมืองไทยมาจนกระทั่งถึงทุกวันนี้ แม้ว่าโลกุตระธรรมจะเสื่อมไป กษัตริย์ก็เป็นโพธิสัตว์ท่านก็มีความรู้ในเรื่องของความจริงที่เป็นโลกุตระมาแล้ว แถมเอาเข้ามาอีก เอาโลกุตระมาช่วยในยุคที่ ท่านก็ทรงพระชนม์ชีพอยู่ ท่านก็ได้รับความรู้ที่อาตมาสาธยายกระจายนี้ด้วยอยู่บ้าง มันก็เลยสมทบขึ้นมาได้ แล้วท่านก็เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ของพระองค์ อาตมาอยู่ในฐานะหมาหัวเน่าด้วย ในสังคม แต่ท่านเองท่านทรงรู้ท่านทรงเข้าใจ แล้วท่านก็รู้จักสังคมด้วยว่า

ในบริบทสังคมยุคนี้ จะยกโพธิวัตรไม่ได้ ไม่ใช่อยู่ในกาละเทศะฐานะที่จะยกได้ ซึ่ง อาตมาก็ไม่มีปัญหาอะไร อาตมาไม่ได้เดือดร้อนก็ทำงานตามหน้าที่อาตมาได้ เพราะอาตมา รู้ความนี้ยิ่งกว่ารู้ รู้สิ่งที่ในหลวงทรงรู้ อาตมาก็รู้ เพราะฉะนั้นจึงเห็นพระทัยท่าน ว่า

ท่านต้องทนให้อาตมาทั้งพูด ทั้งทำ ท่านก็พยายามที่จะมาบ้าง ได้ตามมาบ้าง อย่างน้อยก็เอาแบบคนจนอย่างให้อาตมานำไป ส่วนรายละเอียดอันอื่นๆท่านไม่อยู่ในฐานะที่จะมาอธิบายธรรมะ ท่านก็พาประพฤติในชีวิตสามัญสามัญเท่านั้นเองเป็นใหญ่ ดำเนินไปในทางพฤติกรรมทางการยังชีพ แต่ว่าเรื่องธรรมะนั้นท่านก็ปล่อยให้อาตมาเป็นผู้ที่ดำเนินไป

นี่เป็นสัจจะที่อาตมาพออธิบายได้ สรุปแล้วที่ช่องใจ ที่ สม.เทียนคำเพชร ช่องใจว่า กษัตริย์คือจิตหรือวิญญาณของสังคมประเทศ ประชาชนเป็นกายของสังคมประเทศ

ประชาชนก็เป็นคนต้องมีกาย ก็ต้องมีจิตและร่าง คนเป็นจิตนิยาม มีธาตุรู้ที่ต้องรู้ ส่วน กษัตริย์นั้นต้องรู้มากกว่าประชาชน แล้วจะต้องให้ประชาชนเขาเข้าใจเรื่องของสภาพ 2 ที่เป็นหนึ่ง พยายามให้เข้าใจ ทั้งพระองค์ทรงเอง ทั้งพระองค์ให้ความรู้ อาตมาจะต้องหนักแน่นการให้ความรู้เรื่องนี้มาก

สู่แดนธรรม... ผมเพิ่งเห็นตามพ่อท่านที่ว่า ระบบการปกครองในโลกที่จะต้องมีกษัตริย์ร่วมกับประชาชน แบบนี้ยังไม่มีในโลก พ่อท่านเลยต้องมาสอนสิ่งนี้เป็นสิ่งแรก

พ่อครูว่า... เป็นราชประชาสมาสัย

สมณะเดินดิน... พ่อครูเน้นประเด็นนี้มายาวนาน ทศพิศราชธรรมเป็นหลักธรรมที่ใช้ปกครองประชาชน ที่พระมหากษัตริย์ใช้

พ่อครูว่า... พระพุทธเจ้าเป็นคนเหมือนเรา ท่านได้ตามศึกษาค้นคว้าความรู้ที่สุดยอดเท่าที่คนจะมีได้ ไม่รู้ก็ล้านชาติ สัมสมกรรมวิบาก เกิดแล้วตาย ตายแล้วเกิด ศึกษาตามองค์ความรู้นี้ จนรู้เลยสรุปสุดยอด รู้แล้ว เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว ว่าสุดยอดในความรู้คืออะไร คือเรื่องกายกับจิต และกายกับจิตมันแตกเหตุปัจจัย สังขารปรุงแต่งกันไป จนกระจายลงไปเป็นโลกทั้งโลก เช่น ดวงดาวดวงใดยังไม่มีสัตว์ โดยเฉพาะยังไม่มีคน ก็คือดวงดาวนั้นไม่ต้องพูดอะไร จนกว่าจะเป็นดวงดาวดวงใดที่มีสัตว์เจริญขึ้นเป็นคน ในดาวดวงนั้น จึงจะมีภูมิทางจิตวิญญาณที่พูดกันได้ กระนั้นก็ยังมีการอบของ โลกุตระกับโลกียะ นี่แหละเป็นสุดยอดที่พระพุทธเจ้าท่านค้นพบ

โลกียะมีแต่เกิด ๆๆ แล้วค้างกันอยู่ที่นิรันดร ไม่มี 0 ไปจบอยู่ที่พระเจ้า แล้วก็รู้อะไรต่อ แต่ของพระพุทธเจ้า จะไปสูงสุดเป็นคนดีที่สุดเรียกว่าพระเจ้า เป็นความรู้สูงสุดประเสริฐสุดคือพระเจาก็โอเค ไม่ว่ากัน ได้

แต่จริงๆ จิตวิญญาณมันไม่ได้อยู่นิรันดร พระเจ้าไม่รู้จักตัวเอง พระเจ้าไม่รู้จักว่าจิตวิญญาณเป็นอนัตตา จริงๆมันเป็นแค่องค์ประกอบปรุงแต่งกันอยู่ สังขารกันอยู่เท่านั้นเอง ถ้ารู้จักพลังงานที่มันหยุดสังขาร ไม่ต้องไปปรุงแต่งกันเลย สลายอย่างเหินยวที่มันจับกันเป็นสังขารให้มันออกได้ พระพุทธเจ้าทำได้ ก็เลยแยกธาตุจิตวิญญาณที่เป็นยางเหินยวให้สลายไปหมด ไม่มีอะไรจะเป็นยางเหินยวให้สิ่งเหล่านี้จับตัวกันเลย มันก็เป็นดินน้ำไฟลม

ภาษาคำพูดให้ฟังได้เท่านั้นแล้วเป็นความจริงด้วย พระพุทธเจ้าตรัสรู้ความจริงอันนี้ได้จริง อาตมาเป็นโพธิสัตว์ระดับ 7 รู้จักจุดนี้แล้ว และทำได้มาเรื่อยๆ ตั้งแต่โลกที่ปรุงแต่งอย่างหยาบ มาเป็นตัวอย่าง จนกระทั่งขึ้นโลกในระดับจิต เข้าถึงจิตในจิต ขึ้น รูปจิต อรูปจิต มาถึงขนาดนี้แล้ว

อาตมาจึงมาพูดได้ละเอียดลออตามที่พูดนี้ ไม่ใช่เอาจากตำราไหนมา ตำราพระไตรปิฎกก็เป็นหลักฐานที่เข้าใจยาก อาตมาก็เอามาขยายความเป็นภาษาไทยให้เข้าใจได้ และพวกคุณก็เข้าใจได้เป็นภาษาไทยเป็นสภาวะไทย แล้วเอาไปปฏิบัติจนได้ตาม หากว่าอาตมาพูดแต่ภาษาบาลี ป่านนี้พวกคุณไม่ได้มามากเท่านี้หรอก ไม่ได้อะไรหรอก ก็จะไปเดินทางภาษาบาลี แล้วก็ไปให้ปริญา ไปให้ใบรับรองต่างๆ หากว่าไปเป็นภาษาบาลี แต่สภาวะจริงอย่างพวกคุณไม่เป็นแล้ว ไม่เกิดแล้ว อาตมาให้มาเกิดเป็นพญานะเท่านั้นไว้อาศัย แต่ต้องเข้าใจ อาตมาก็มาอธิบายพญานะที่เป็นบาลีไปหาสภาวะ ที่มันเป็นจริงอย่างไร

สู่แดนธรรม... แสดงว่าใครเข้าถึงความจริงอย่างดีแล้ว เวลาอธิบายธรรมะก็ไม่จำเป็นต้องพูดภาษาบาลี พูดภาษาของตัวเองได้

พ่อครูว่า... แต่ที่ต้องอ้างบาลีเพราะเขาถือว่าบาลีเป็นรากเหง้าของภาษาพระพุทธเจ้า จึงต้องอ้างอิงบ้าง ถ้าไม่อ้างอิงเลยไม่เอาอันนั้นมายืนยัน ว่ามันมาจากไหนเขาก็จะหาว่าพูดเอาเอง ไม่ใช่ของพระพุทธเจ้า

สู่แดนธรรม... เขาฟังที่พ่อท่านพูดไม่เป็น

พ่อครูว่า... นอกจากไม่เป็นแล้วเขาจะมีธาตุรู้ได้อย่างไร เพราะเขาไม่มีความรู้มาเก่าแล้วไม่มีหลักฐานอะไรมายืนยัน บาลี เป็นภาษาของพระพุทธเจ้าก็ยืนยันว่า พระพุทธเจ้ายืนยันบาลี แต่โพธิธิรักษไม่เอาเลย เอาแต่ตัวเอง เขาจะไปเชื่อน้ำหน้าอะไร

สู่แดนธรรม... ผมคิดว่า กายจะต้องประกอบด้วยจิตภายในภายนอกตัว พุทแบบผม ก็
จะบอกว่า กาย คือ ข้าวตัมมัดที่มีไส้กล้วยด้วย แต่ใครเห็นว่า กายคือ ข้าวตัมมัดที่ไม่มีไส้
กล้วยก็ผิด ถ้าคนเข้าใจก็จะเห็นว่าผมพูดถูก

พอครูว่า... มันตรงกับที่อาตมาอธิบาย สัจจะมีหนึ่งเดียว คุณจะอธิบายไปมุนไหน เหตุ
ปัจจัยมายืนยัน สัจจะมันก็หนึ่งเดียว สุดท้ายมันจะมี 2 แล้วยังเหลือ 1 หนึ่งเดียว สุดท้ายมันจะ
มาหา 2 สุดท้ายคู่เอกเลยจะมี 2 รองแชมป์กับแชมป์ ตกลงรองแชมป์จะขึ้นเป็นแชมป์หรือยัง
หรือว่ารองแชมป์จะอยู่แค่อันดับ ไม่ได้ขึ้นเป็นแชมป์สักที ก็เท่านั้นเอง

สู่แดนธรรม... พระพุทธเจ้าตรัสถึง กาย ไม่ได้หมายถึงแค่กาย แต่ พระพุทธเจ้า ว่า กาย
หมายถึงหมวดหมู่กองของจิต

พอครูว่า... พระพุทธเจ้าบอกว่า กายคือ จิต มโน วิญญาณ แต่คนที่มีวิชา มันเข้าใจ
ไม่ได้ ไม่มีภูมิที่จะเข้าใจก็เข้าใจไม่ได้ ไม่ได้ไปดูถูกเขานะ เขาไม่มีภูมิพอจะเข้าใจ ไปบังคับ
ให้เข้าใจเขาก็เข้าใจไม่ได้ มันไม่รู้เข้าใจไม่ได้อยู่นั่นแหละ

เพราะฉะนั้น พวกคุณมาเข้าใจได้นี้ มันไม่ใช่เรื่องธรรมดา มันวิสามัญ มาเข้าใจที่อาตมา
พูดได้แล้วเกิดธรรมรส ฟังธรรมที่อาตมาพูดนี้มันละเอียดลออ ลึกซึ้งเข้าไปหาสัจธรรม
เข้าไปหาโลกุตระธรรมชั้นสูงๆๆ อันนี้เรื่องสัจจะจริงๆเลย เพราะฉะนั้นอาตมาถึงไม่เดือดเนื้อ
ร้อนใจ ไม่ได้กลัวอะไรเลยว่าจะอยู่ในสังคมโลก มันจะเดินทางไปอีก ไปถึงกลียุค คนก็จะ
ตามหาสุดยอดของความรู้ไปอีกเหมือนกัน คนจะตามหาเรื่องของศึกษาข้อมูลเขาก็จะปฏิบัติ
จะค่อยๆรู้ ว่าจริงแล้วโพธิรักษ์ อาตมาเกิดมาในยุคนี้เป็นไก่ตัวพีจิงจริง

เขาจะรู้ไหมว่า มีไก่ตัวที่ 2 ที่เป็น 1 ในยุคนี้ รุ่ยยอดใกล้พระพุทธเจ้าที่สูงที่สุด รองจาก
พระพุทธเจ้าเท่านั้น ไม่มีใครรอง อย่างนี้เป็นต้น เขาจะเข้าใจว่า อ้อ.. เมื่อนั้น เขาจะยอมรับ
อาตมา ถ้าเขามีอิทธิพลในสังคมเขาจะประกาศรับรองให้รางวัลไป แต่อาตมาก็ไม่ได้วุ่นวาย
ในเรื่องเหล่านี้ เขาจะรับรองหรือไม่รับรองอะไร เพราะอาตมามั่นใจในสัจธรรมที่อาตมานำมา
เปิดเผย นำมาสืบทอด เอาของพระพุทธเจ้ามาสืบทอด อาตมามั่นใจอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจึง
ไม่มีปัญหาอะไร

ตกลง สม.เทียนคำเพชร พอเข้าใจพอรู้เรื่องหรือยัง ว่า ทำไมกษัตริย์ จึงเหมือนจิต
วิญญาณ แล้วประชาชนจึงเหมือนกาย ก็เพราะประชาชนมีจำนวนเยอะมาก เป็นรูปหยาบ ก็
เป็นกาย แต่เมื่อเป็นคนต้องมีจิตวิญญาณด้วย และมีรูปร่างด้วย

เพราะฉะนั้นประชาชนจึงคือ กายกับจิตส่วนหยาบ กษัตริย์คือ กายกับจิตส่วนละเอียด
สูง ในประเทศ อย่างนั้น

ซ่อนเข้าไปในกษัตริย์ก็ต้องมีธรรมะโลกุตระธรรม ซ่อนเข้าไปอีก ที่นี้กษัตริย์ที่จะมี
โลกุตระธรรมสูงขนาดไหน ก็เป็นเรื่องจริงของกษัตริย์ อย่างเช่นในหลวง ร.9 ท่านมี ชัดเจน
ไม่ใช่บ่อย ท่านก็ทรงงานมาตั้ง 70 พรรษา สวรรคตไปแล้ว อาตมาก็ยังสืบทอดอันนี้อยู่ ไม่ได้
นอกเหนือไปกว่ากัน

แต่อาตมาได้เพิ่มความรู้โลกุตระละเอียดเข้าไปอีก พุดไปมากจะหาว่าไปละเมิด
ในหลวงอีก ไม่ดี พอ

_น้อมยอดธรรม... ดิฉันมาอยู่บ้านราชฯ 5 ปี ฟังธรรมพอใช้ได้ จิตวิญญาณเจตนา มาวัน
หนึ่งพอป่วย นื่องๆทำงาน ดิฉันดูแลพออย่างดี แต่ถึงเวลาพอเสียชีวิต จัดพิธีเสร็จ ดิฉันบอก

น้องๆจะกลับอโศกที่อุบล ฉันบอกน้องไม่เอาที่พอให้ ดิฉันมีที่อยู่แล้ว ปัจจุบันอ่านจิตนียาม คำถาม ดิฉันรู้จักจิตในจิตนียาม จิตนียามเป็นต้นไม้(พืช) ให้ไม่หวังอะไร พอใช้ได้ไหมคะ

พอครว... ใช้ได้ที่เดียว พืชมันไม่ต้องการอะไรตอบแทนเลย มันให้อย่างเดียว เพราะฉะนั้นคุณลักษณะคุณวิเศษอันนี้ คุณต้องเอาอย่างพืช ให้อย่างเดียว สร้างสร้อย่างเดียว ให้อย่างเดียว ไม่ต้องการอะไรตอบแทน ใครจะตอบแทนมัน รดน้ำให้ ให้อปุ๋ย “ให้” ก็เรื่องของคุณธรรมของคน ไม่ให้มันก็ไม่เรียกร่อง มันเรียกร่องไม่เป็นด้วย พืช ศึกษาคุณลักษณะของพืชให้ดี

คำถาม เพื่อประโยชน์ตน เข้าใจยิ่ง ประโยชน์ท่าน

พอครว... หมายความว่า ประโยชน์ตนนี้มันยิ่งกว่าประโยชน์ท่าน

ประโยชน์ตนคืออะไร ประโยชน์ตนคือ ละกิเลสให้หมด ให้ไม่มีตัวตน มันมีภาษาซ้ำอยู่ คำว่า ตน ขอแถม ดูพอ 1 ปี รวมปัจจุบัน 18 ปี อยู่เมืองหลวง อยู่ยังยืนหมดห่วง ฟังธรรมติด

พอครว... คือคนที่ไม่มีความรู้ ไม่ได้ศึกษาภาษามาก แต่ สามารถจะเข้าใจสัจธรรมลึกๆอย่าง แจ่ว นี่ได้ ติดตามดีๆ แล้วเอาเนื้อหา แม้จะไม่รู้ภาษาโลกๆเขา พูดภาษาผิดๆถูกๆ แต่เรารู้ว่าที่หมายในภาษาที่พูดมานี้ ว่าหมายถึง จุดสำคัญของนามธรรม ที่เป็นสัจธรรม โลกุตระธรรมใหม่ นี่ได้ แจ่วเขาได้

ใบแพร่ วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๕

กราบมาด้วยความนุชายิ่งคะ

ฟังข่าวการบ้าน การเมือง ทุกวันนี้ บางครั้งก็จินตนาการตามว่า กำลังรบกันอย่างดุเดือด ระหว่างอดีตแม่ทัพแห่งกองทัพไทยกับ “จอมโจรบัณฑิต”

มองเข้ามาใกล้ตัว เราก็นับนักรบ แต่ไม่ใช่नักรบแห่งกองทัพไทย (โลกียะ) แต่เป็นนักรบแห่งกองทัพธรรม(โลกุตระ)

จิตใน สงบ สบาย ได้มีโอกาสทบทวนอดีตสัญญาต่างๆ ขึ้นมาชัดเจน เหมือนฟังผ่านไปไม่นานนัก

เมื่อพูดถึงการรบ เราก็นับนักรบที่ผ่านสมรภูมิในสนามรบมาอย่างโชกโชน แพ้บ้าง บาดเจ็บบ้าง แต่ไม่ตาย

มาถึงยุคปัจจุบัน เราก้เปรียบเสมือนทหารผ่านศึก ได้ผ่านเหตุการณ์ ประสบการณ์ที่จะเอาเงินไปจ้างเรียนที่ไหนไม่ได้ เราต้องเรียนด้วยชีวิตของเราเอง ได้เรียนรู้เล่ห์เหลี่ยม เล่ห์กล ของข้าศึก (กิเลส) เกิดปัญหาที่จะสู้รบได้ชำนาญขึ้น ชัดเจนขึ้น

ทุกวันนี้ กองทัพธรรมก็มีสนามรบเกิดขึ้นหลาย กรม กอง กองเกษตรกรรม กองอุตสาหกรรม กองพานิชย์ กองการศึกษา กองโภชนาการ

ทุกครั้งที่เราเข้าฐานปฏิบัติการ ข้าศึกศัตรู (กิเลส) พร้อมที่จะบุกเราทุกนาทึ ถ้าไม่ชัดเจนในเป้าหมาย และขาด อินทรีย์ ๕ พละ ๕ อินทรีย์ ๕ พละ ๕ คือ ความมีอำนาจ มีพลัง กระทำเพื่อความหลุดพ้น

๑. สัทธา (มีความเชื่อมั่นมีอำนาจเป็นพลัง)
๒. วิริยะ (มีความเพียรมีอำนาจเป็นพลัง)
๓. สติ (มีความระลึกตัวเป็นอำนาจเป็นพลัง)
๔. สมาธิ (มีจิตตั้งมั่นเป็นอำนาจเป็นพลัง)
๕. ปัญญา (มีความรู้แจ้งเป็นอำนาจเป็นพลัง)

(พระไตรปิฎกเล่ม๑๙ สัทธาสูตร พระไตรปิฎกเล่ม๒๒ วิกฤตสูตร)

เมื่อเราเพิ่ม อินทรีย์ ๕ พละ ๕ ได้แล้ว เราก็ไปต่อด้วยหลักสูตรที่ว่าด้วย สัมผัส วิโมกข์ ๘ ด้วยกาย ได้อย่างแม่นยำ ตรงประเด็น

สักวันหนึ่งเราจะได้เป็น นักรบ ที่อาจหาญ แก้วกล้า ชูธง ธรรมจักร ไปข้างหน้า อย่างทรง และ ภาควิมิใจ

หยุดสร้าง วิบากกรรม เวรกรรม มาสร้างวีรกรรม แล้วเราจะได้เป็น วีรบุรุษ วีรสตรี แห่ง กองทัพธรรม

ใบแพร นาวาบุญนิยม

สื่อธรรมะพ็อครู ตอน สัมผัสวิโมกข์ 8 ด้วยกาย คืออย่างไร

พ็อครูว่า... มีพลังงานปัญญาเผากิเลส ด้วยปัญญาอันยิ่งเอง แล้วรู้ทุกอย่างด้วย ตาเปิด ทุกอย่างมันเป็นอำนาจโดยธรรม เป็นธรรมาธิปไตยที่สุดยอด

คำว่าสัมผัสวิโมกข์ 8 ด้วยกาย ประโยคนี้นั้นไม่ใช่ประโยคธรรมดาที่จะเข้าใจได้ง่ายๆ เพราะคนมันผัดเพี้ยนไปไกล ไกลตั้งแต่คำว่ากาย 2 ไปนั่งหลับตา ไม่สัมผัสวิโมกข์ 8 ด้วย กาย หลับตาไม่มีทางได้สัมผัสวิโมกข์ 8 ด้วยกายเลย เพราะไม่มีภายนอก กายมันต้องมี ภายนอก ต่อให้มีภายในอย่างไรก็ต้องมีภายนอกอีกทีหนึ่ง กายไม่เคยทั้งภายนอก

คุณเป็นโสดาบันก็ทำลายกิเลสได้แล้ว ก็ยังเปิดตาหุจมุมล้นกายรูอันนี้อยู่ เป็น สกิทาคามี คุณก็ฆ่ากิเลสในจิตต่อไปอีก กิเลสที่หยาบและละเอียดขึ้นไปอีก ก็ถูกฆ่าอีก คุณก็ยังลืมนอนอยู่กับสิ่งนี้อยู่ อยู่เหนือมัน เรียกว่าโลกุตระ เป็นอุตตระ

อนาคามีก็เหมือนกัน ฆ่ากิเลส ละเอียดภายนอกหมดเหลือแต่ภายในของตนเองไม่ เกี่ยวกับของคนอื่นแล้ว ก็ยังลืมนอนอยู่ตรงนี้แหละ เป็นอรหันต์ก็ตาม

ยังเป็นโพธิสัตว์ ยังเป็นอภิกุ ยังมึนรูปภายนอก และนามภายใน เป็นคู่แรกเลย ตลอดกาล นาน

เพราะฉะนั้น พลาดความรู้จากทวารนอกไม่ได้ ผู้รู้ต้องมีภายนอกเป็นพื้นฐาน แล้ว คุณจะรู้รายละเอียดภายในเข้าไปเรื่อยๆ จนสุดจบ ไม่ได้ทั้งภายนอกนี้เลย

เพราะฉะนั้น การหลับตาปฏิบัติแล้วบอกว่า ไปหลงว่าบรรลธรรมเป็นพระอรหันต์นั้น มัน นิรมาณกาย สัมโหคกาย อทิสมานกาย เป็นกายเก้ กายหลอก สร้างลมๆแล้งๆขึ้นมาเอง แต่ คุณโมเมว่า มีกายแล้ว คุณก็สรุปว่าเป็นรูปธรรม นามธรรม แล้วก็บอกว่าสิ่งที่ถูกรู้เป็นรูป เอา ตัวรู้เป็นนาม จากจิตของคุณเองไม่มีภายนอกเลย เป็นสัมผัสเวสี เป็นจิตล่องลอย ไม่ได้มีตาหุ จมูกล้นกายไม่มีที่ตั้ง ที่ตั้งทาง ตา หุ จมูก ล้น กาย ใจ ไม่มีที่ตั้งของการอยู่กับโลกเขา คุณไม่ได้อยู่ในโลก คุณอยู่ในภพัตตา อยู่ในจิตในจิตของคุณเท่านั้น คุณตัดภายนอกเลย

พูดสักเท่าไรพวกที่หลับตาจึงจะนึกคิดว่า เขาเป็นโมฆะบุรุษแท้ๆเลย ที่ทำไปนี้ เป็นการสูญเปล่าจะทำไปอีกกี่นานชาติ อีกกี่ชาติมันก็ได้ไม่ได้ พวกหลับตาเอ้ย

ถ้าอาตมาได้พวกหลับตานี้ให้ตื่นขึ้นมา อาตมายิ่งกว่าพระพุทธเจ้าได้ชฎิล 3 พันองมา ขุดแรก พรึบๆเลย

สู่แดนธรรม... พ่อท่านพูดอย่างนี้ เขาก็เลยไม่อยากมาเพราะไม่อยากเป็น ลูกน้องพ่อ ท่าน

พ่อครูว่า... ถ้าเขากลัวอยู่แล้วเขาก็ไม่เชื่อว่าอาตมาสูงกว่าเขา เพราะฉะนั้นเขาไม่มา
หอรอก คุณไม่ต้องพูดหอรอก แต่ถ้ามาเขาต้องเชื่อแล้วว่เองค์นี้ต้องเหนือกว่าเรา ขงูิล ทั้ง 3
พี่น้อง เขารู้ว่าเขาไม่ได้เหนือกว่าพระพุทธเจ้า เขาถึงมา

สู่แดนธรรม... ทั้งที่พ่อท่านบอกว่า ต่อให้คุณเจริญได้ตามนี้ คุณก็ไม่ต้องคิดหอรอก
ว่าเป็นเพราะอาตมา

พ่อครูว่า... ใช่ ไม่ต้องไปบอก ไม่ต้องไปพูดว่าได้มาจากอาตมา ไม่ต้อง คุณเจริญไป
เถอะ ไม่ว่าอะไรเลย

เพราะฉะนั้น ใบแพร เขาได้รู้เข้าใจแม่นเป่าตรงประเด็นขึ้นมา ดี แม้จะเข้าใจตามที่
เขียนมาในพยัญชนะนี้ ก็แสดงว่า เรารู้ความลึกซึ้งเข้าไปอีก มันก็จะได้ประโยชน์

มีพยัญชนะ คำว่า 1. สัมผัส 2. คำว่า วิโมกข์ 3. คำว่า วิโมกข์ 8 4. คำว่า กาย

สัมผัส คุณต้องมีการสัมผัส โดยเฉพาะสัมผัสต้องมีภายนอกด้วย ต้องสัมผัสอย่าง
เปิดเผยทั้งหมดไม่มีอะไรลึกลับ คุณจะมีธาตุรู้ สามารถจะรู้ภายนอกได้มาก ได้ไกลได้เยอะ
เท่าไหนแล้วแต่บุคคล ที่จะเก่งที่จะสามารถ ก็ต้องรู้ตามที่เรามีจริง สัมผัส

**วิโมกข์ แปลว่า ความหลุดพ้น หลุดพ้นจากกิเลส กิเลสหลุดพ้นไปจากเรา เรา
หลุดพ้นไปจากกิเลส มันขาดจากกันไปจากเราแล้ว แล้วพระพุทธเจ้าท่านก็ขยายความ**

มันขาดจากกันไป 8 หลัก จึงเรียกว่าวิโมกข์ 8 แล้ว วิโมกข์ 8 หลักนี้ ศึกษาด้วยกาย
สัมผัสวิโมกข์ 8 ด้วยกาย

กายคือ จับมาทีละ 2 กายไม่ได้หมายความว่าทေးอย่างเดียว ทေးมันแปลว่า สอง ไม่
ได้เพิ่มกว่านั้น แต่กาย มันหมายถึง 2 และ 3 4 5 6 7 ไปอีกได้เยอะเยอะเลย คือองค์ประชุม
หมู่ กอง ฝูง กายนี้ไม่ได้มีแค่ 2 เหมือน เทว เพราะฉะนั้นคำว่า “เทว” กับ “กาย” ต่างกันตรงนี้

ผู้สัมผัสวิโมกข์ 8 ด้วยกายต้องชัดเจนว่า กาย ต้องเทียบกันที่ 2

ตั้งแต่รูปกับนาม ภายนอกภายใน รูป อรูป ปรีตติง อัปปมาณภา สุพรรณะ ทุพรรณะ
หรือละเอียดยไปอีก จนกระทั่งไม่มีภาษาจะละเอียดย ท่านก็เอาสีมา สีเขียวต่างๆกัน เปรียบคู่ที่มี
นัยยะต่างกัน ไม่ว่าจะเขียวสีเขียว สีแดง สีเหลืองที่อ่อนบางลงแล้ว ที่จะเทียบกัน ยิ่งบางยิ่ง
ยาก มันเทียบยากกว่าเขียวแดง ยิ่งไปขาว เทียบความต่างกันระหว่างสีขาว เทียบกันไป 8 คู่
10 คู่ 20 คู่ ขาวเนี่ย นั่นคือ ที่พระพุทธเจ้าท่านสามารถเอาพยัญชนะมาใช้ ชี้สภาวะ

ว่า คนสามารถมีธาตุรู้หรือปัญญาญาณที่ละเอียดลออ สุดท้ายรู้อะไร รู้ความแตกต่าง
ระหว่าง 2 สุดยอดเลย คัมภีรา (ลึกซึ้ง) ทุททัสสา (เห็นตามได้ยาก) ทุรณโพธา (บรรลุรู้ตามได้
ยาก) สันดา (สงบระงับอย่างสงบพิเศษ แม้จะวุ่นอยู่) . ปณินดา (สุขุมประณีตไปตามลำดับ ไม่
ข้ามขั้น) อดักกาวจรา (คาดคะเนต้นเดาไม่ได้) นิปฺปนา (ละเอียดลึกถึงขั้นนิพพาน) ปณทิต
เวทนียา (รู้แจ้งได้เฉพาะผู้เป็นบัณฑิต บรรลุแท้จริงเท่านั้น) (พตปฎ. เล่ม 9 ข้อ 34) สุดยอด

เพราะฉะนั้น สัมผัสวิโมกข์ 8 ด้วย กาย นี่เป็นข้อยืนยัน ในบุคคล 7

สัทธานุสารี ธัมมานุสารี ยังไม่กระเดื่อง ยังไม่รู้เรื่องพวกนี้ พยายามจะตามหา
สัมมาทิฏฐิ เพียงแต่ว่าต่างกันคนละตระกูล คนละสาย ศรัทธาจริตกับพุทธิจริต

พอตามหาแล้ว ฝ่ายสัทธาจริตจะไปจมอยู่ที่สัทธาวิมุตติ ซึ่งสัทธาวิมุตตินี้มันเป็นไปได้ทั้ง
มิถาวิมุตติและสัมมาวิมุตติ แต่เพราะตนเอง มีปฏิกฐานปัญญาความเฉลียวฉลาดที่จะไปรู้
โลกุตระ มีน้อยกว่าจริงๆในสายศรัทธา จึงไปหลงงมงาย ผิด เพราะโลกครอบงำว่า สัทธาวิมุตติ
คือไปนั่งสะกดจิตหลับตาแล้วไปดับอยู่ตรงนั้น ดับนิ่ง แล้วนึกว่าเป็นนิพพาน นิโรธ หรือบางที่
ก็เรียกว่า วิมุตติ สัทธาวิมุตติ ว่าหลุดพ้นโลกแล้ว คือ ดับ

ดับอะไร ดับสัญญาตัวเอง ดับความรอบรู้ที่จะกำหนดรู้ตัวเอง หรือดับเวทนาตนเอง ธาตุ 2 ตัวแรกนี้ มันก็เริ่มต้นที่จะมีธาตุ 2 ตัวนี้ ถ้าดับมันไปอันอื่นก็ดับหมด แต่มันไม่ได้ดับ เวทนา ไม่ได้ ดับสัญญานะ คุณกดมันเอาไว้เท่านั้น คุณไม่ได้สลายเวทนา คุณไม่ได้สลายสัญญา

มันเป็นแต่เพียงสังขารที่ยังมีชีวิตอยู่ ก็อยู่กันด้วย อยะ คำว่า อยะ แปลว่า ยางเหนียว ยางที่จะให้จับตัวกัน อะ คือไม่มี ยะ คือเริ่มต้น ตัวแรกของเศวรรค ย ร ล ว ส ห พ อ ย คือ พญฺชนะตัวเล็กละเอียดที่เริ่มต้นที่จะมี เล็กละเอียดยิ่งกว่า ก พญฺชนะพวกนั้น จะหยาบกว่าเศวรรคทั้งนั้น แล้ว เศวรรคตัวแรกคือ ย ไม่มีแต่เอามาจับเป็นคู่กัน อยะ ไม่จับกันไม่ได้นะ เอ็งต้องจับกัน

สู่แดนธรรม... อยะ เขาไปแปลว่า แม่เหล็ก

พอครว้า... จะแปลว่าแม่เหล็กก็ได้ ยางเหนียวก็ได้ จับกันก็ได้ โดยมีปัญญา หรือว่าเราให้มันจับกัน แต่แท้จริงมันไม่มีอะไร อ มันก็ไม่มี ย ก็สมมติขึ้นมาเท่านั้นเอง มันไม่มี แต่มันมี เริ่มต้นสังขารจับกันและปรุงแต่งกันไป ขยายตัวออกไปเรื่อยๆ แต่แท้จริงมันอนัตตา แท้จริงมันไม่มีตัวตน ไม่มีอะไร มันเป็นสังขาร

เพราะฉะนั้น อริชชา ไม่รู้จักสังขาร นี่แหละเป็นประเด็นใหญ่ พอเริ่มต้นมาเรียนรู้สังขาร ก็จะเริ่มรู้ ตั้งแต่ธาตุ 2 สังขาร 2 หน่วย คือ เวทนากับสัญญา

เวทนากับสัญญา 2 หน่วยนี้ทำงานมาเป็นสังขาร ปรุงแต่งกันอยู่เป็นตัวที่ 3 ก็คือ 2

ถ้าเวทนาเป็นรูป สัญญาก็เป็นตัวแทนที่กำหนดรู้ รูป เวทนาคือธาตุ ความรู้สึก อารมณ์ จนกระทั่งถึงอารมณ์โลกีย์ ไปหมดเลย หรือความรู้สึก ที่เป็นรูปรสกลิ่นเสียง แล้วไปชอบกับชัง เป็นเรื่องผิดทั้งคู่ ชอบก็ผิด ชังก็ผิด

ความรู้นั้นก็สักแต่ว่ารู้สิ จะไปผลักรูปไปดูด ไปชอบไปชังทำไม รู้ว่านี่คืออันนี้ อันนี้คือความรู้สึก อ้อ.. เท่านั้นเองจบ ความรู้สึกอะไร รู้สึกหรือความรู้ที่รู้สิ่งที่เป็นจริง ตามความเป็นจริง นี่ใช่พญฺชนะมาอธิบายสภาวะละเอียดไปเรื่อยๆ

ตอนนี้กำลังอธิบายสิ่ง 2 ที่แยกสิ่ง 2 ให้ฟังว่า มันเกือบจะไม่มีอะไรแล้ว มันบางเบา มันเล็ก มันละเอียดเรียกว่า ลหุตา แล้วมันก็รวมตัวกันอยู่เป็น มหุ เสริ้งแล้วก็ออกบทธาปเป็นกรรม ที่ควบคุมด้วยอัญญา เรียกว่า กัมมัญญา เท่านั้น มันก็อยู่ด้วย ลหุตา มหุตากัมมัญญา จนปรุงแต่งออกมา กายวิญญูติ วจิตวิญญูติ อีกที นี่คือ รูป 5 ลักษณะรูป

กาละคือ บทธาปการทำงาน วิ คือความละเอียดสุดยอดแล้ว ไม่มีก็ได้หรือมีอย่างสุดยอด ความหมาย 2 อย่าง สูงสุด รู้สุดกับโง่สุด ดีสุดกับแย่สุด วิ

เพราะฉะนั้นคุณก็ต้องให้รู้สุด ดีที่สุด ให้ได้ ไม่ดีอย่าให้มี เป็นอันขาด อย่างนี้เป็นต้น

คุณรู้จักสังขารที่เรียกว่าอภิสังขาร ก็เริ่มรู้ตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไปคือ ตัวจริงกับตัวกิเลสปรุงแต่งกันอยู่ รูปมันเป็นเช่นนี้ รู้จักความจริงตามความเป็นจริงจบ แต่คุณก็จะบอกว่าอย่างนี้ชอบ อย่างนี้ไม่ชอบ อ้าว ๆๆ มันมี 2 แล้ว ก็รู้ตัว 2 ให้ได้ทำให้เป็น 1 ให้ได้ เอกสโมสรณาให้ได้ เอาความจริงตามความเป็นจริงเท่านั้น

ถ้าคุณยังออกไม่ได้มันก็มีกิเลสปรุงแต่งต่อไปอีกก็แยกไปเลย เพราะฉะนั้นต้องเลือกไว้ ตัวไม่จริงตั้งแต่ หยาบ อภิสังขารชั้นต้นเรียกว่า ปญญาภิสังขาร เพชฌฆาตที่จะฆากิเลสตั้งแต่เป็นฉานมา บุญตัวสุดท้าย เป็นมือดาบสุดท้าย จะเรียกว่ามือที่ 4 หรือมีที่ 5 ก็ได้ ฉาน 1 2 3 4 เป็นมือดาบเพชรฆาต ฟันมาเรื่อยๆ มาถึงมือบุญเมื่อไหร่ ตายแน่ๆกิเลสไม่เหลือ ตายเด็ดขาด เพด็จศึกจริงๆ ไม่มีรอด ดีไม่ดีตายตั้งแต่ ฉาน 4 บุญขัดมาอีกที ฟันศพเลย

มาขยาย ปฏิจลสมุปบาท เมื่อเป็นปญญาภิสังขาร ที่เป็นอภิสังขารข้อที่ 1

แค่ อภิสังขาร 3 พยัญชนะ ก็ชัดเจน ซึ่งเขาเข้าใจกันไม่ได้ง่ายๆ เพราะคุณยังมีคู่ พอไม่ไขบุญคุณก็ว่าเป็นบาป พอว่า อปญญา คุณก็ว่าเป็นบาป ผู้ที่ไม่เข้าใจสภาวะก็จะวนเวียน บุญ ไม่มีวนเวียน บุญ เป็นมือสุดท้าย ทำงานเสร็จก็หายไปเลย เป็นมือเพชรฆาต มือสุดท้ายของ ฌาน

ฌาน 4 ฆ่ามา ถือว่าเป็นอุเบกขา สะอาดแล้ว บริสุทธิ์แล้วจากกิเลส บุญ กระหน้าอีกเลย สุดท้าย อุเบกขา ปริสทธา ปรีโยทาทา มทุ กัมมัฏญา ปภัสสรา ดีไม่ดี อาจจะพินถึง 5 ครั้ง ขาดแล้วก็สับแล้วสับอีก ก็ต้องตายแน่ไม่พินเลย เป็นของแน่ ของพระพุทธเจ้านี้เด็ดขาด ไม่มีเปลี่ยนแปลง จบเป็นจบ สิ้นเป็นสิ้น เด็ด

เพราะฉะนั้น ถ้าเข้าใจอภิสังขาร 3 ปญญาภิสังขาร อปญญาภิสังขาร อเนญชาภิสังขาร หากเข้าใจจนอยู่ ก็เข้าใจกายไม่ได้ แยกกาย แยกจิตไม่ได้ แยก 2 แล้วจับ 2 ให้มารวมรวม เป็น 1 เป็น 0

1 กับ 2 ก็ทำให้มันเป็น 1 คือคู่หนึ่ง อีกคู่หนึ่ง 1 กับ 0 ต้องทำ 1 ให้เป็น 0

เมื่อคุณทำ 1 ให้เป็น 0 แล้วคุณก็กลับมาอยู่ที่ 1 เพราะคุณยังไม่ตายคุณยังมีชีวิต แต่คุณทำ 0 ได้แล้ว เมื่อคุณทำได้แล้วคุณจะตาย ปรีนิพพานเป็นปรีโยสาน คุณก็ทำให้ 0 ได้ สญญตนิพพาน อนิมิตนิพพาน อัปนิหิตตนิพพาน 0 หมดแล้ว (นาฬิกาจับเวลาเป็น 00:00:00)

สมณะเดินดิน... สรปจบ